

som en yngre Arbejder kan i den private Bedrift. Det synes jeg ogsaa maa regnes Staten til gode, at den gør det, og jeg har ikke det mindste imod, at den gør det.

Det ærede Medlem nævnede, at de omkring Silkeborg liggende Kommuner gav større Dagløn, end Staten gav for Skovarbejde. Men saa vidt jeg forstod, var det for andet Arbejde. Han nævnede blandt andet Stenslagning. Men det er jo et helt andet Arbejde, der vist som Regel betales i Akkord. Det er ogsaa et meget haardt Arbejde, som det er ganske naturligt at betale noget højere end Skovarbejde.

Jacob Christensen: Jeg fik ikke Svar paa det, jeg spurgte om. Det havde jeg nu heller ikke ventet at faa. Men, naar den ærede Ordfører vilde bortforklare, hvad jeg udtalte, med, at man skulde vide, hvilke Fordele der blev budt Arbejderne, saa gaar Skovarbejdernes sidste Andragende netop ud paa, at de ville være tilfredse, naar de blot kunde faa saadanne Akkordpriser og en saadan Dagløn, at de kunne tjene 3 Kr. om Dagen. Hvis man erkender, at 3 Kr. er en rimelig Dagløn, saa burde man herinde fra være med til at støtte Skovarbejderne i deres Forlangende.

Naar den ærede Ordfører endvidere søgte at gøre gældende, at der var saa stærk Rift om disse Pladser, saa er det slet ikke Tilfældet. Tværtimod, det er meget hyppigt, at Arbejderne søge bort fra disse Pladser, fordi de ikke kunne tjene en ordentlig Dagløn, og det er i Regelen de bedste, der søge bort. Den ærede Ordfører fremhævede endvidere stærkt, at Statsskovene beholdt deres Arbejdere, selv om de blev ældre. Ja, da det er Akkordarbejde, de sættes til, kunne de sagtens beholde dem. Saa kunne de jo tjene, saa meget de kunne, men det er kun lidt, de kunne tjene, naar de blive gamle. Det er altsaa ikke saa stor en Naadesbevisning, at Statsskovene lade dem beholde Arbejdet, naar de arbejder paa Akkord.

Jeg vil derfor gerne paa ny spørge, om den ærede Ordfører erkender, at Statens Skovarbejdere bør kunne tjene 3 Kr. om Dagen, og om han vil hjælpe mig til at faa dette Krav gennemført? Den ærede Ordfører søgte at bortforklare den Kendsgerning, at Kommunerne omkring Silkeborg give højere Dagløn, med, at det var Skærveslagning. Ja, jeg oplæste jo den Skrivelse, jeg havde modtaget fra nogle Sogneraadsformænd, som ere den ærede Ordførers Partifæller, og de skrive, at ved

Skærveslagning kunne Arbejderne tjene 4 à 4½ Kr. om Dagen, men ved andet Arbejde 30 Øre i Timen, og naar de have Akkordarbejde, tjene de som Regel mere. Der er altsaa langt igen, inden man ved Statsskovene komme op paa en Dagløn som den, Kommunerne i Regelen give. For ikke at tale om, at Silkeborg Kommune betaler 37 Øre i Timen.

Ordføreren (P. T. Nielsen): Det ærede Medlem spørger om min Stilling til det Andragende, Skovarbejderne have indgivet til Rigsdagen. Ja, min Stilling er jo given ved, at jeg var med til sammen med det øvrige Finansudvalg at foreslaa dette Andragende henvist til Ministerens Overvejelse. Deraf synes jeg, det ærede Medlem kan se, at jeg, sammen med Finansudvalgets andre Medlemmer, ser velvilligt paa dette Andragende. Ellers havde vi jo ikke foreslaaet det henvist. Vi ønske netop, at Landbrugsministeren skal undersøge hele dette Forhold, og for saa vidt han mener, der er noget at rette, opfordre vi ham til at gøre det.

K. M. Klausen: Det er meget rigtigt, som det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) sagde, at den ærede Ordfører altid søger at knibe udenom, at slippe væk fra det, Talen drejer sig om, og dreje ind i en anden Gade, hvor han mener at kunne klare sig bedre. Naar Talen er om Statens Arbejds lønninger, faar den ærede Ordfører en saa uhyre Interesse for de københavnske Arbejdere, han nærer en saa brændende Kærlighed til dem og er saa omhyggelig for, at de maa faa deres Lønninger satte op, for at kunne slippe for at tale om de Sultelønninger, som Staten giver sine Arbejdere. Den ærede Ordfører har Indflydelse paa, om disse Lønninger skulle hæves, men der kniber han ud, saa skal Talen drejes hen paa Københavns Kommunes Arbejdere, og saa vil han gerne paastaa, at Københavns Kommune lønner sine Folk meget daarligere eller ikke nær saa godt som Staten. Det skulde her gælde Skovarbejderne. Jeg skal oplæse, hvorledes Forholdet er mellem Statens og Københavns Kommunes Skovarbejdere.

Der er saaledes Gavntre Nr. 2: Staten betaler Kr. 2,20—2,40 pr. Favn, Københavns Kommune Kr. 2,60; der er Klodstræ i Bunker: Staten betaler 80 Øre, Københavns Kommune 1 Kr. For Udhug og Kvas betaler Staten 60 Øre, medens Københavns Kommune betaler 60—70—80